

[Bjorn Westh]

harmoniske bedrifter, altså et godt eller et rimeligt forhold mellem antal dyr og areal.

Det er ikke det, der kalder mig på talerstolen. Det var miljøministerens henvisning til, hvordan landmændene skulle klare disse investeringer, hvor miljøministeren siger, at landmændene har mulighed for at få K-lån til lav rente. I den forbindelse vil jeg gerne bede miljøministeren oplyse, om regeringen regner med at videreføre K-lånene efter 1. januar 1984, og hvilken rente det er, ministeren taler om.

Hove Sørensen (SF):

Jeg vil godt vende tilbage til spørgsmålet om nye og flere undersøgelser. Vi mener, at vi har den tilstrækkelige viden til, at vi som et minimum kan gennemføre de foranstaltninger, vi foreslår. Jeg mener ikke, det er muligt at opnå 100 pct. sikkerhed. Hvis man skulle have 100 pct. sikkerhed på alle områder, så var der mange ting i dette land, som aldrig blev gennemført, og det mener jeg heller ikke er rimeligt at forlange i dette tilfælde.

Jeg forstår på miljøministeren, at han erkender, at problemet med næringsssalte og algevekst er et alvorligt problem. Så vil jeg gerne have at vide, om denne rapport udgivet af miljøstyrelsen, lavet af vandkvalitetsinstituttet i 1983, er forkæft, om de oplysninger om kilderne, der står heri, er forkerte, eller om de er rigtige.

En ting mere: når der skal forhandles med landbruget, er det så om den biologiske tilstand? Vi er enige om, at den er alvorlig. Det er vel ikke den, der skal forhandles med landbruget. Det er vel heller ikke kilderne – for om dem kan man jo læse i de undersøgelser, der er lavet – der skal forhandles med landbruget. Der kan højst være tale om, at det, der skal forhandles med landbruget i dette tilfælde, er, hvordan man rent praktisk fører det ud i livet, som vi her fra centralt hold vedtager det er nødvendigt at gennemføre.

Finn Jørgensen (KF):

Jeg vil gerne ud fra den måde, hvorpå debatten er forløbet, anstille et par yderligere betragtninger om beskyttelsen af overfladevandet, altså ikke grundvandet, for dér er jeg

helt enig, det kan man ikke gøre nok for at beskytte.

Jeg synes, det er meget betænkeligt, som en del af talerne har forholdt sig til det problem, jeg rejste. Ikke at de udtrykker sig særdeles positivt over for at beskytte vandløb, søer og fjorde – det har jeg også megen sympati for – men at de ligesom ser bort fra, at folketinget, da det vedtog miljøbeskyttelsesloven, har fastlagt, hvordan man skal iværksætte dette arbejde, og ud fra det er der udarbejdet vejledninger fra miljøstyrelsen, og ud fra det er der et stort planlægningsarbejde i gang rundt om i landets amter.

Jeg blev endnu mere betænkelig, da miljøministeren bekræftede den opfattelse, jeg gav udtryk for, at det ikke i alle tilfælde er rigtigt eller nødvendigt både at fjerne fosfor og kvælstof. Man kan i flere tilfælde styre forureningen enten ved fjernelse af fosfor eller ved fjernelse af kvælstof alene. Der kan også være tilfælde, hvor det er nødvendigt at fjerne begge dele, og der kan måske også være tilfælde, hvor det ikke er nødvendigt at fjerne nogen af delene.

Det viser klart, at den idé, der er nedfældet i miljøbeskyttelseslovgivningen, er rigtig. Man skal først finde ud af, hvilken målsætning man vil opnå med det pågældende vandområde. Man skal finde ud af, hvad man vil bruge vandområdet til, og når man har det, skal man fastlægge, hvilken vandkvalitet man vil have. Så bliver det vandkvaliteten, der bestemmer rensningsforanstaltningerne, og det er forskelligt fra vandområde til vandområde.

Jeg nævnte i mit første indlæg, at det naturligtvis belaster et mindre vandløb inde i landet væsentlig mere, end det kan belaste Vesterhavet eller Kattegat, hvis man sender det samme spildevand ud. Det er ud fra de forudsætninger, man skal lave sine rensningsforanstaltninger for at gennemføre dem på en fornuftig og hensigtsmæssig måde, således at man ikke skal betale for meget for det, man vil opnå, og andre steder skal man betale endnu mere for blot at nå det, man gerne vil. Det er ikke de samme rensningsforanstaltninger, der skal gennemføres alle steder.

Hvis det er således, at de synspunkter, en række af talerne har givet udtryk for, dækker et større flertal i folketinget, så er det jo miljøbeskyttelsesloven, man skal have fat i, men